

ФАКТИ ЗА АКРИЛАМИД

Се проценува дека околу 54.000 работници во ЕУ се потенцијално изложени на акриламид. Професионалната изложеност на акриламид е првенствено од дермален контакт со цврст мономер и вдишување на прашина и пареа за време на производство на акриламид и полиакриламид. Изложеноста го зголемува ризикот за појава на неколку видови на рак (класифицирани како група 2A од IARC, т.е. веројатни човечки канцерогени). Во телото, акриламидот се конвертира на соединение наречено глицидамид, што предизвикува мутации и оштетување на ДНК. На Високите нивоа на професионална изложеност на акриламид, исто така, може да предизвикаат невролошко оштетување. Сепак, студиите за изложеноста на работното место во моментов се ограничени и недоволни.



МАКЕДОНСКО ЗДРУЖЕНИЕ ЗА
ЗАШТИТА ПРИ РАБОТА
www.mzzpr.org.mk

Каде се појавува ризикот

Работниците кои работат со хартија и целулоза, во градежништво, во леарница, со ископ на нафта, со текстил, козметика, производство на храна, пластика, рударство и во земјоделските индустрии потенцијално се изложени на акриламид.

Повеќе за супстанцата

Акриламид е незаситен амид кој постои како бела, без мирис кристал во цврста состојба на собна температура. Првенствено се користи за производство на супстанции наречени полиакриламид и акриламид кополимери кои се користат во многу индустриски процеси, како што се производство на хартија, бои и пластика, како и во третманот на вода за пиење и отпадни води, вклучувајќи и отпад.

Кои се симптомите и какво е влијанието

Пролонгирана или повторлива изложеност преку било кој пат може да предизвика мускулна слабост, некоординираност, осип на кожата, прекумерно потење на рацете и нозете, ладни раце, лупење на кожата, вкочанетост, абнормална кожа или мускулни сензации, замор, и да предизвика оштетување на централниот и периферниот нервен систем. Повеќегодишна изложеност на акриламид може да предизвика неколку видови на рак преку оштетена ДНК.

Латентен период помеѓу изложеноста и појавата на канцер поврзан со акриламид е од 4 до 16 години.

Што може да направите

Постојани соодветни мерења на изложеноста се со цел да се знае кога треба да се преземат активности. Испитајте дали работниците известуваат за раните симптоми. Работниците треба да бидат свесни од ефектите на изложеноста.

Најдобро решение е да се контролира изложеноста, на пример од избегнување на кожен и инхалациски контакт. Идеално ова вклучува развој на затворени системи за ракување со акриламид мономер. Ако е можно, ракување со мономер во затворен простор треба да се избегнува. Работниците кои ракуваат со оваа хемикалија треба да носат долги поливинилски ракавици и комбилизони кои може да се перат. Инсталирајте соодветен вентилациски систем. Јадење во работното место треба да биде забрането. Работниците треба темелно да се мијат на крајот од секоја смена и по било кое ненамерно изложување. Лична заштитна опрема треба да се користи само како последно средство, по воведувањето на можни инженерски решенија.

Референци: *cancer.gov, EFSA, IARC, EC, NIOSH, OSHA, CAREX*